

Fremtid kunde faa ogsaa den anden Del af Banen. De ere jo ikke forpligtede til at tegne sig for noget Bidrag til den fremtidige Bane fra Billum til Esbjerg, og for Vardes Vedkommende have de saa Tid til at ordne alle deres Forretningsforbindelser og konsolidere deres Erhvervsforhold, længe forinden der kan blive Tale om, at Esbjerg kommer til Forbindelse med dem ad nogen anden Vej end over Varde. Hvis Tinget vilde gaa ind paa den Tanke, som den højtærede Minister udkastede, synes jeg, at det maa være baade i Egnens Beboeres og i Vardes Interesse at gennemføre denne Plan. Amsraadet er jo derfor ikke forpligtet til at give noget Tilskud til Sidebanen til Esbjerg.

Forslagsstilleren (S. Sørensen): Saa vidt jeg erindrer, gives der vist aldrig Koncession til private Baner, uden at der staar noget om, at de skulle finde sig i, at der lægges andre Spor ind i Forbindelse dermed. Jeg tror nok, det staar i Loven af 1894. Deraf følger ogsaa, at den samme Mulighed staar aaben for, at dette Stykke kan blive bygget fra Billum til Esbjerg, selv om mit Forslag bliver vedtaget. De kunne saa søge om et ganske særligt Projekt og faa Bevilling paa det uafhængig af dette her. Det er der ingen, der kan forbyde dem, og de kunne saa se, om de ogsaa kunne faa Bidrag tegnet dertil. Der er den samme Mulighed til Stede derfor, ogsaa efter mit Forslag.

L. Rasmussen: Jeg skal ikke videre blande mig i Striden mellem de ærede Medlemmer for Esbjerg (Bluhme) og Varde (S. Sørensen) angaaende det foreliggende Forslag, men da jeg i 1894 var Medlem af det Udvalg, som da behandlede Sagen, skal jeg minde om, hvorledes Stillingen den Gang var: Den Gang indbragte det ærede Medlem for Varde og jeg i Forening et Ændringsforslag — jeg husker ikke, om det var ved 2den eller 3die Behandling — som gik ud paa i Stedet for at knytte Sidebanen til Esbjerg uløseligt sammen med den øvrige Bane at indskyde Ordet „eventuelt“, saaledes at Banen over Nymindegab, Nørre-Nebel, Billum og Varde kunde bygges, uden at det andet Stykke kom med. Nu forstaar jeg ikke rettere, end at det, Andragendet gaar ud paa, er at indrømme Ønskeligheden af at faa Lov til at bygge denne Bane uafhængig af Banen til Esbjerg, og da Ministerens Stilling er den, at han ikke vil være med til

Lovforslaget, uden at det i Virkeligheden bliver saaledes som det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) i 1894 og jeg ifølge vort Ændringsforslag forlangte, skal jeg henstille, om ikke de ærede Medlemmer for Esbjerg (Bluhme) og Varde i skøn Forening kunde blive enige om at stille dette Ændringsforslag, som altsaa egentlig kun behøver at gaa ud paa at indføre foran Ordene: „med Sidebane fra Billum,“ det lille Ord: „eventuelt“. Det blev foreslaet i 1894, og jeg synes, at alle Parter kunde være tjente dermed. Beboerne kunne da, uafhængige af Sidegrenen til Esbjerg bygge Banestykket Billum—Varde alene, dersom de ville gøre det, hvad de rimeligvis ville og for Resten blive nødt til, da Amsraadet synes ikke at ville give Tilskud, naar Sidebanen er med, og de ville da i Fremtiden blive uafhængige af den dyrere Drift af Grenen. Kommer Esbjerg saa en Gang og kan bygge Grenen, inden for den Tid, Loven af 1894 er gyldig, behøve de, der have bygget Banen fra Nymindegab til Varde, ikke at fortsætte. Det bliver en Sag fuldstændig for sig. Det Standpunkt, som det ærede Medlem for Varde indtog i 1894, var sikkert ogsaa gaaet igennem, naar Egnene Nord og Vest for Varde ikke havde staaet fuldstændig splidagtige. Vi fik Adresse paa Adresse, Udtalelse efter Udtalelse, hvoraf den ene gik i den ene Retning, den anden i en anden, og vi stode som Medlemmer af et Parti, der var Mindretal her i Salen, derfor blev Sagen slaaet ned. Men skulle de ærede Medlemmer ikke i Overensstemmelse med de Ønsker, som det ærede Medlem for Varde den Gang nærede, og som vi nærede, kunne enes om til Sagens 2den Behandling i skøn Forening at stille det omtalte Forslag? Jeg synes, det vilde være rimeligt til alle Sider.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Jeg vil takke det ærede Medlem for hans Udtalelser og bede om, at han vil hjælpe os med at affatte Ændringsforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.